

Kohtuasi C-400/02

Gerard Merida

versus

Saksamaa Liitvabariik

(Bundesarbeitsgericht'i (Saksamaa) esitatud eelotsusetaotlus)

EÜ artikkel 39 – Kollektiivleping – Ajutine lisatoetus endistele Saksamaa liitlasvägede tsiviiltöötajatele – Piirialatöötajad – Nimetatud toetuse arvutamise aluse määramine – Arvestuslik Saksamaa palgast kinnipeetava maksu arvesse võtmine

Kohtuotsuse kokkuvõte

Isikute vaba liikumine – Töötajad – Võrdne kohtlemine – Sotsiaalsed soodustused – Töötajatele töölt vabastamisel makstav ajutine toetus – Töökoha liikmesriigis makstavalt palgalt teoreetiliselt kinnipeetava maksu arvestuslik mahaarvamine töötajal, kes elab teises liikmesriigis ja on seal maksukohustuslane – Vastuvõetamatus – Õigustatus – Puudumine

(EÜ artikkel 39; nõukogu määrus nr 1612/68, artikli 7 lõige 4)

EÜ artikliga 39 ja nõukogu määruse nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires artikli 7 lõikega 4 ei ole kooskõlas sellised kollektiivlepingus sisalduvad siseriiklikud sätted, mille kohaselt niisugust sotsiaaltoetust nagu ajutist toetust, mida antakse töötajatele töölt vabastamisel lisaks töötushüvitisele ja mida maksab töökoha liikmesriik töötajale, kes elab teises liikmesriigis ja on seal maksukohustuslane, arvutatakse selliselt, et töökoha liikmesriigis makstavalt palgalt kinnipeetav maks arvatakse arvestuslikult maha nimetatud toetuse arvutamise aluse määramisel, kuigi vastavalt topeltemaksustamise vältimise lepingule maksustatakse selles riigis mitteelavate töötajate palgad ja teised samalaadsed tasud liikmesriigis, kus nimetatud töötajad elavad.

Haldusprobleemid, mis võivad töökoha liikmesriigil tekkida nimetatud toetuse erinevaid arvutusmeetodeid rakendades, sõltuvalt asjaomase isiku elukohast, ning eelarvelised tagajärjed, kui jäetakse arvesse võtmata liikmesriigi palgast kinnipeetav maks, ei saa õigustada asutamislepingust tulenevate kohustuste järgimata jätmist selle liikmesriigi poolt.

(vt punktid 29, 30, 37 ja resolutiivosa)

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

16. september 2004(*)

EÜ artikkel 39 – Kollektiivleping – Ajutine lisatoetus endistele Saksamaa liitlasvägede tsiviiltöötajatele – Piirialatöötajad – Nimetatud toetuse arvutamise aluse määramine – Arvestuslik

Saksamaa palgast kinnipeetava maksu arvesse võtmine

Kohtuasjas C-400/02,

mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Bundesarbeitsgericht'i (Saksamaa) 27. juuni 2002. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 12. novembril 2002, menetluses

Gerard Merida

versus

Saksamaa Liitvabariik,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees C. W. A. Timmermans, kohtunikud J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues (ettekandja), R. Schintgen ja N. Colneric,

kohtujurist: C. Stix-Hackl,

kohtusekretär: vanemametnik M.-F. Contet,

arvestades kirjalikus menetluses ja 15. jaanuari 2004. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

- G. Merida, esindaja: *Rechtsanwalt* F. Lorenz,
- Saksamaa Liitvabariik, esindaja: W.-D. Plessing, keda abistab *Rechtsanwalt* E. H. Neuert,
- Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: G. Braun, R. Lyal ja D. Martin,

olles 5. veebruari 2004. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb EÜ artikli 39 tõlgendamist.

2 See taotlus esitati Prantsuse kodaniku G. Merida ja Saksamaa Liitvabariigi vahelises vaidluses seoses ajutise lisatoetuse (*Überbrückungsbeihilfe*, edaspidi „ajutine toetus”) arvutamisega, mida Saksamaa Liitvabariik maksis põhikohtuasja hagejale 31. augusti 1971. aasta Tarifvertrag zur sozialen Sicherung der Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland'i (kollektiivleping Saksamaa Liitvabariigi territooriumil paiknevate relvajõudude teenistuses olevate töötajate sotsiaalkindlustuse kohta, edaspidi „TV SozSich”) alusel.

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigusnormid

3 Nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires (EÜT L 257, lk 2) artikli 7 kohaselt:

„1. Töötajat, kes on liikmesriigi kodanik, ei tohi teise liikmesriigi territooriumil tema kodakondsuse tõttu kohelda ükskõik milliste tööhõive- ja töötingimuste suhtes teisiti kui selle riigi kodanikest töötajaid, eelkõige seoses töötasu, vallandamise ja töötuks jäämise puhul tööle ennistamise või uue töökoha leidmisega.

[...]

4. Ükskõik milline punkt kollektiiv- või individuaallepingus või ükskõik millises teises kollektiivses määruses, mis käsitleb töö saamise võimalust, tööd, töötasu ja teisi töö- või vallandamistingimusi, on tühine, kui see sätestab või lubab diskrimineerivaid tingimusi töötajate suhtes, kes on teiste liikmesriikide kodanikud.”

Siseriiklikud õigusnormid

4 TV SozSich'is ajutist lisatoetust käsitlev § 4 sätestab:

„1. Ajutist lisatoetust makstakse:

[...]

b) lisaks Bundesanstalt für Arbeit'i (föderaalne tööturuamet) poolt seoses töötuse või tööturukoolitusega antavale hüvitisele (töötü abiraha, töötusabi, toimetulekutoetus),

[...]

3. a) 1) Muu töö eest saadavale töötasule (lõike 1 punkt a) lisaks makstava ajutise toetuse arvutamise aluseks on 16. detsembri 1966. aasta Tarifvertrag für die Arbeitnehmer bei den Stationierungsstreitkräften im Gebiet der Bundesrepublik Deutschland'i (Saksamaa Liitvabariigi territooriumil paiknevate relvajõudude teenistuses olevate töötajate kollektiivleping, edaspidi „TV AL II“) § 16 lõike 1 punktis a ette nähtud põhipalk, mida töötajal oli töölt vabastamise ajal töölepingujärgse normaalse tööaja alusel arvutatud täiskalendrikuu eest õigus saada [...].

[...]

3. b) Bundesanstalt für Arbeit'i poolt antavale hüvitisele (lõike 1 punkt b) lisaks makstava ajutise toetuse arvutamise aluseks on eelmise lõigu punktis a sätestatud arvutamise alus, mida on vähendatud palgast seaduse alusel kinnipeetavate summade võrra. Palgast kinnipeetava maksu ja sotsiaalkindlustusmaksete arvestuslikul arvutamisel tuleb lähtuda ajutise lisatoetuse maksmise ajal töötajale kohaldatavatest maksu- ja sotsiaalkindlustusalastest kriteeriumitest, välja arvatud maksukaardile (*Lohnsteuerkarte*) märgitud maksuvabastused.

4. Ajutise toetuse määr on:

- töösuhte lõppemisele järgneval esimesel aastal 100%,
- alates teisest aastast 90%,
- arvutamise aluse (lõike 3 punktid a või b) ning eespool lõigetes 1 ja 2 sätestatud hüvitiste summade vahest.

Kui ajutist toetust makstakse lisaks Bundesanstalt für Arbeit'i poolt antavatele hüvitistele või

haigus- või õnnetusjuhtumikindlustushüvitistele, tuleb sellele lisada palgast kinnipeetava maksu katmiseks vajalik summa.

[...]"

5 Erläuterungen und Verfahrensrichtlinien zum TV SozSich – Neufassung 1992 (kollektiivlepingu seletuskiri ja menetlusjuhised – 1992. aasta uus versioon, edaspidi „seletuskiri ja juhised“) punkti 2 kohaselt:

„Paragrahvi 4 lõige 1:

[...]

2.6.5 Töötushüvitis, mida Euroopa Liidust pärit piirialatöötaja saab ainult oma elukohariigis, vastab sisuliselt Bundesanstalt für Arbeit'i poolt antavale hüvitisele, kui piirialatöötaja sai oma tegelikust elukohast jätkata töötamist Saksamaa tööturul.

[...]

Paragrahvi 4 lõige 3:

[...]

2.8.5 Kui töölt vabastamise ajal oli töötaja topeltmaksustamise vältimise lepingu alusel vabastatud töötasu maksustamisest, siis tuleb lõike 3 punktis b sätestatud arvutamise aluse määramiseks võtta arvesse maksusumma, mis peetakse kinni muus osas võrreldava Saksamaal elava töötaja sissetulekust.

[...]

Paragrahvi 4 lõige 4:

[...].

2.9.4 Kui töötajale makstakse punkti 2.6.5 kohaselt ajutist lisatoetust täiendavalt välisriigi sotsiaalkindlustusasutuse poolt antavale hüvitisele, määratakse ajutise lisatoetuse summa Bundesanstalt für Arbeit'i poolt antava hüvitise ulatuses, millele asjaomasel isikul oleks õigus, kui ta elukoht oleks Saksamaal. Kui tegelikult saadud hüvitis on suurem, vähendatakse olemasolevat vahet § 5 kohaselt.”

6 TV SozSich § 5 kohaselt võetakse ajutise toetuse maksmisel arvesse hüvitised, mida töötajal on õigus saada, välja arvatud § 4 lõikes 1 sätestatud hüvitised.

7 21. juulil 1959 sõlmitud ja hiljem muudetud Prantsuse Vabariigi ja Saksamaa Liitvabariigi vahelise tulu- ja kapitalimaksu ning ettevõtlus- ja maamaksuga topeltmaksustamise vältimise ning haldus- ja õiguslase vastastikuse abistamise lepingu (edaspidi „topeltmaksustamise vältimise leping“) artikli 14 lõige 1 sätestab:

„Palk ja teised samalaadsed tasud, sealhulgas vanaduspensionid, mida üks lepinguosaline riik maksab teise riigi füüsilisest isikust residendile käesoleva või varasema sõjaväe- või administratiivteenistuse eest, maksustatakse ainult esimesena nimetatud riigis. See tingimus ei ole siiski kohaldatav juhul, kui tasu saab isik, kellel on teise riigi kodakondsus, kuid kellel puudub samal ajal esimesena nimetatud riigi kodakondsus; sellisel juhul maksustatakse tulu ainult isiku elukohariigis.”

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

8 G. Merida töötas kuni 30. novembrini 1999 tsiviiltöötajana Baden-Badenis (Saksamaa) paiknevates Prantsuse relvajõududes, elades ise samal ajal Prantsusmaal. Tema töölepingule kohaldati TV AL II-i ja Saksamaa ametiasutused maksid talle palka tööandja nimel ja arvel.

9 Topeltmaksustamise vältimise lepingu artikli 14 lõike 1 alusel oli G. Meridale töötamise eest makstud brutopalk pärast Saksamaal tehtavate sotsiaalkindlustusmaksete mahaarvamist maksustatav Prantsusmaal. Kuna Prantsusmaal töötasult võetav maksumäär oli madalam kui Saksamaal, sai G. Merida kõrgemat netopalka võrreldes temaga identses olukorras oleva viimasena nimetatud liikmesriigis elava töötaja netopalgaga.

10 Pärast töölepingu lõppemist sai G. Merida TV SozSich § 4 alusel ajutist toetust. Toetuse arvutamise aluse määramisel arvasid Saksamaa ametiasutused TV AL II-s ette nähtud põhipalgast, mida töötajal oli töölt vabastamisel täiskalendrikuu eest õigus saada, arvestuslikult maha mitte ainult Saksamaa sotsiaalkindlustusmaksed, vaid ka Saksamaa palgast kinnipeetava maksu. Peale selle arvasid Saksamaa ametiasutused TV SozSich § 5 sätete ning seletuskirja ja juhiste punkti 2.9.4 järgi G. Meridale makstud ajutisest toetusest maha töötü abiraha, mida viimati nimetatu sai Prantsusmaal ajavahemikul 22. veebruar kuni 2000. aasta märtsi lõpp.

11 G. Merida hinnangul on Saksamaa palgast kinnipeetava maksu arvestuslik mahaarvamine tema põhipalgast ajutise lisatoetuse arvutamise aluse määramisel ebaseaduslik. Vastavalt topeltmaksustamise vältimise lepingule on see toetus maksustatav ainult Prantsusmaal ning käesoleval juhul on see lubamatult topeltmaksustatud. Saksamaa maksuõiguse alusel kõnealuse toetussumma määramisel netopalka arvestuslik arvutamine on lisaks vastuolule kõnealuse toetusega taotletud eesmärgiga, mis on kompenseerida töösuhte lõppemisega kaasneva sissetuleku äralangemise kompenseerimine, vastuolus ka ühenduse õigusega.

12 Esimese astme kohus ja apellatsioonikohus jätsid G. Merida esitatud hagi rahuldamata, mille peale viimane esitas eelotsusetaotluse esitanud kohtule kaebuse asja läbivaatamiseks (*revision*).

13 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leidis, et apellatsioonikohus on siseriikliku õiguse alusel õigesti jätnud hagi põhjendamatusesse tõttu täielikult rahuldamata. Nii otsustades järgis see kohus Bundesarbeitsgericht'i praktikat, mille kohaselt ajutise toetuse arvutamise aluse määramiseks tuleb arvestuslik netopalk määrata TV SozSich § 4 lõike 3 punkti b alusel. Selleks tuli Saksamaa Liitvabariigil arvestuslikult Saksamaa palgast kinnipeetavat maksu arvesse võtta ka G. Merida puhul, kuigi ta elas Prantsusmaal ja oli seal maksukohustuslane.

14 Samas ei saa siiski jätta kõrvale võimalust, et sotsiaalpartnerid rikkusid EÜ artiklit 39, võttes ajutise toetuse aluse määramisel Saksamaa palgalt kinnipeetava maksu arvestuslikult arvesse samuti töötajatel, kes elavad teises liikmesriigis.

15 Selles kontekstis märgib eelotsusetaotluse esitanud kohus, et G. Merida arvamuse kohaselt

on teda diskrimineeritud seoses sellega, et kuigi ajal, mil ta oli Saksamaa liitlasvägede teenistuses, peab ta maksma Prantsuse maksuõiguse kohaselt tulumaksu, kuna ta saab Prantsusmaal töötu abiraha ja Saksamaal ajutist lisatoetust, peab ta veel samal ajal aktsepteerima seda, et kõnealuse toetussumma määramise aluseks võetakse arvestuslik netopalk, mis on saadud Saksamaa maksuõiguses ette nähtud mahaarvamiste tulemusena. Sellisel juhul kohaldataks tema suhtes samaaegselt kahe liikmesriigi maksusätteid, mis on vastuolus EÜ artikliga 39.

16 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib omalt poolt, et tasu, mida Saksamaa Liitvabariik G. Meridale tema töölepingu lõppemise järel maksis, maksustatakse jätkuvalt topeltmaksustamise vältimise lepingu tingimuste kohaselt. Asjaomane isik vaidlustab ebaõigelt ainuüksi asjaolu, et ajutise lisatoetuse brutosumma arvutamise alus ei ole tema puhul soodsamalt reguleeritud kui selle töötaja suhtes, kes ei ole piirialatöötaja.

17 Sellele vaatamata otsustas Bundesarbeitsgericht menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas EÜ artikliga 39 on vastuolus see, kui ajutise toetuse arvutamise aluse määramisel TV SozSich § 4 lõike 1 punkti b järgi võetakse arvestuslikult aluseks Saksamaa palgast kinnipeetav maks (TV SozSich § 4 lõike 3 punkti b teine lause), kui endine töötaja elab välisriigis ja on seal maksukohustuslane?”

Eelotsuse küsimus

18 EÜ artikkel 39 keelab igasuguse kodakondsusel põhineva liikmesriikide töötajate diskrimineerimise töölevõtmisel, töö tasustamisel ja muude töötingimuste puhul.

19 Lisaks on määruse nr 1612/68 artikli 7 lõikes 4, mis selgitab ja rakendab EÜ artikli 39 alusel võõrtöötajatele tagatud õigusi (15. jaanuari 1998. aasta otsus kohtuasjas C-15/96: Schöning-Kougebetopoulou, EKL 1998, lk I-47, punkt 12), sätestatud, et ükskõik milline punkt kollektiivlepingus, mis käsitleb töötasu ja teisi töö- või vallandamistingimusi, on tühine, kui see sätestab diskrimineerivaid tingimusi töötajate suhtes, kes on teiste liikmesriikide kodanikud.

20 Ei vaidlustata seda, et niisugune toetus nagu ajutine toetus, mis on töölt vabastamisel üks töötajale ette nähtud hüvitistest, kuulub eelmises punktis esitatud sätete sisulisse kohaldamisalasse ning et G. Meridaga sarnases olukorras olev piirialatöötaja võib kõnealuse toetuse osas nendele sätetele toetuda (vt selle kohta eelkõige 24. septembri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-35/97: komisjon v. Prantsusmaa, EKL 1998, lk I-5325, punktid 36, 40 ja 41).

21 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt keelab EÜ artiklis 39 ja määruse nr 1612/68 artiklis 7 sätestatud võrdse kohtlemise põhimõtte mitte ainult ilmse kodakondsusel põhineva diskrimineerimise, vaid ka kõik varjatud diskrimineerimise vormid, mis teistest eristuskriteeriumidest lähtudes viivad tegelikult sama tulemuseni (vt eelkõige 23. mai 1996. aasta otsus kohtuasjas C-237/94: O'Flynn, EKL 1996, lk I-2617, punkt 17).

22 Võrdse kohtlemise põhimõtte kohaselt tuleb mitte ainult võrdväärseid olukordi kohelda võrdselt, vaid ka erinevaid olukordi tuleb kohelda ebavõrdselt (vt eelkõige 17. juuli 1997. aasta otsus kohtuasjas C-354/95: National Farmers' Union jt, EKL 1997, lk I-4559, punkt 61).

23 Kui see ei ole objektiivselt põhjendatud ja taotletava eesmärgiga proportsionaalne, tuleb siseriiklikku sätet pidada kaudselt diskrimineerivaks, kui see võib oma sisu poolest mõjutada enam võõrtöötajaid kui kohalikke töötajaid ning võib seega panna viimati nimetatud isikud ebasoodsamasse olukorda (vt eelkõige eespool viidatud kohtuotsus O'Flynn, punkt 20).

24 Käesolevas asjas arvestuslikul Saksamaa palgalt kinnipeetava maksu arvesse võtmisel on ebasoodne mõju piirialatöötajate olukorrale. Ajutise toetuse arvutamise aluse määramisel nimetatud maksu arvestuslik mahaarvamine seab ebasoodsamasse olukorda isikud, kes sarnaselt G. Meridale elavad muus liikmesriigis kui Saksamaa Liitvabariik ja on seal maksukohustuslased, võrreldes nende töötajatega, kes elavad viimati nimetatud riigis ja on seal maksukohustuslased.

25 Viimati nimetatud isikute puhul määratakse ajutise toetuse arvutamise alus selliselt, et kõnealune alus vastab netopalgale, mis töölt mitte vabastamise korral oleks tulnud asjaomasele isikule osutatud toetuse andmise ajal maksta. Selle tulemuseni jõutakse, arvates arvestuslikult maha lisaks sotsiaalkindlustusmaksetele ka maksud Saksamaa maksuõiguse alusel, mida kohaldati asjaomasele isikule samuti tema töösuhtes oleku ajal.

26 Töösuhte lõppemisele järgneval esimesel aastal moodustab ajutise toetuse määr 100% arvutamise aluse ja töötushüvitise summa vahest (TV SozSich § 4 lõike 3 punktis b sätestatud juhtum). Peale selle tagab TV SozSich § 4 lõike 4 teine lause neutraalsuse ajutise toetuse mis tahes maksu arvestamisel, võttes eelkõige arvesse fakti, et maksuvabastuse ülemmäär Saksamaal on ületatud.

27 Järelikult esimese aasta jooksul pärast töösuhte lõppemist vastab Saksamaal elavate endiste töötajate sissetulek summale, mida makstaks neile tegevtootajana.

28 Seevastu G. Meridaga samas olukorras olevate piirialatöötajate puhul Saksamaa palgalt kinnipeetava maksu arvestuslik mahaarvamine ajutise toetuse arvutamise aluse määramiseks ei vii sama tulemuseni kõnealuse toetuse maksmisel, mis kuulub sarnaselt G. Meridale eelnevalt makstud palgale topeltmaksustamise vältimise lepingu artikli 14 lõike 1 alusel maksustamisele Prantsusmaal.

29 Saksamaa ametiasutused õigustavad sellise arvutusmeetodi kohaldamist piirialatöötajatele haldusprobleemidega, mis võivad tekkida erinevaid arvutusmeetodeid rakendades, sõltuvalt asjaomase isiku elukohast, ja eelarveliste tagajärgedega, kui jäetakse arvesse võtmata Saksamaa palgast kinnipeetav maks.

30 Need vastuväited finantskulude suurenemise ja võimalike haldusprobleemide kohta tuleb siiski jätta tähelepanuta. Sellised põhjendused ei saa mingil juhul õigustada EÜ asutamislepingust tulenevate kohustuste järgimata jätmist Saksamaa Liitvabariigi poolt (vt eelkõige 15. jaanuari 2002. aasta otsus kohtuasjas C-55/00: Gottardo, EKL 2002, lk I-413, punkt 38).

31 Kohtuistungil väitis Saksamaa valitsus, et TV SozSich § 4 lõike 4 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et G. Merida olukorras oleval isikul on õigus saada Saksamaal tagasi elukohariigis makstud ajutiselt lisatoetuselt vajadusel arvestatud maksusumma. Nimetatud tingimusega püütakse neutraliseerida kõiki makse, mida kõnealuse toetuse puhul võidakse arvestada, olenemata toetuse väljamaksmise riigist.

32 Samas asjaolu, kui see on eeldatavalt tuvastatud, et elukoha liikmesriigis makstud maksusumma makstakse hiljem tagasi töökoha liikmesriigis, ei saa mingil viisil muuta järeldust, et arvestuslik Saksamaa palgast kinnipeetava maksu arvesse võtmine tähendab G. Merida olukorras olevate töötajate vastu suunatud diskrimineerimist.

33 Saksamaa palgast kinnipeetava maksu arvestuslikul mahaarvamisel ajutise toetuse arvutamise aluse määramisel ei ole mingit seost Prantsusmaal töötaja töösuhte ajal arvestatava tulumaksuga, nii et isegi juhul, kui summa, mis vastab selle toetuse saaja poolt Prantsusmaal arvestatud maksule, makstakse hiljem Saksamaal tagasi, võib selline toetus lõppkokkuvõttes olla väiksem summast, mis vastab töötamise eest saadud töötasu ja asjaomasele isikule makstud töötushüvitise vahelisele erinevusele.

34 Samuti ei ole vaidlustatud seda, et taolise juhtumiga on tegemist põhikohtuasjas, milles Saksamaa palgast kinnipeetud maksu arvestusliku mahaarvamise kohaldamine G. Merida olukorras olevate piirialatöötajate puhul tähendab nende töötajate jaoks tegelikult osalist netopalgala vähenemist, mida nad said Saksamaal paiknevates relvajõududes töötades, ja see osa vastab Prantsusmaal makstud tulumaksu ja ajutise toetuse arvutamisel Saksamaa palgast kinnipeetava maksu arvestuslikult mahaarvatud kõrgema määraga summa vahele.

35 Seega G. Merida olukorras olevate töötajate puhul Saksamaa palgalt kinnipeetava maksu arvestuslik mahaarvamine takistab seda, et ajutise toetuse maksmine korvaks esimesel aastal pärast töösuhte lõppemist selle tagajärjel põhjustatud sissetuleku kaotuse, mis kehtib Saksamaal elavate töötajate puhul.

36 Kirjeldatud hüvitamine võib aga realiseeruda juhul, kui Saksamaa ametiasutused määraksid ajutise toetuse arvutamise aluse, mida maksustatakse Prantsusmaal topeltnmaksustamise vältimise lepingu artikli 14 lõike 1 kohaselt ilma Saksamaa palgalt kinnipeetava maksu arvestusliku mahaarvamiseta, mida ei peetud kinni asjaomase isiku palgast töötamise ajal, ilma et oleks vaja tagasi maksta Prantsusmaal makstud tulumaks.

37 Neil asjaoludel tuleb esitatud küsimusele vastata, et EÜ artikliga 39 ja määruse nr 1612/68 artikli 7 lõikega 4 ei ole kooskõlas sellised kollektiivlepingus sisalduvad siseriiklikud sätted, mille kohaselt niisugust sotsiaaltoetust nagu ajutist toetust, mida maksab töökoha liikmesriik, arvutatakse selliselt, et selles riigis makstavalt palgalt kinnipeetav maks arvatakse arvestuslikult maha nimetatud toetuse arvutamise aluse määramisel, kuigi vastavalt topeltnmaksustamise vältimise lepingule maksustatakse töökoha liikmesriigis mitteelavate töötajate palgad ja teised samalaadsed tasud liikmesriigis, kus nimetatud töötajad elavad.

Kohtukulud

38 Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotamise siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisel tekkinud kohtukulusid, mis ei ole poolte kulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

EÜ artikliga 39 ja nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires artikli 7 lõikega 4 ei ole kooskõlas sellised kollektiivlepingus sisalduvad siseriiklikud sätted, mille kohaselt niisugust sotsiaaltoetust nagu ajutist lisatoetust (*Überbrückungsbeihilfe*), mida maksab töökoha liikmesriik, arvutatakse selliselt, et selles riigis makstavalt palgalt kinnipeetav maks arvatakse arvestuslikult maha nimetatud toetuse arvutamise aluse määramisel, kuigi vastavalt topeltmaksustamise vältimise lepingule maksustatakse töökoha liikmesriigis mitteelavate töötajate palgad ja teised samalaadsed tasud liikmesriigis, kus nimetatud töötajad elavad.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: saksa.